

Arrest

nr. 118 742 van 12 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 januari 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 21 april 2009 en op 4 december 2009 aanvragen in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 11 januari 2013 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvragen ongegrond.

Diezelfde dag, met kennisgeving op 13 mei 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

*“(..)*Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

x 2° zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij wijst erop dat tegelijkertijd met de bestreden beslissing haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard. Zij heeft tegen deze beslissing een beroep aangetekend en stelt dat er onvoldoende onderzoek is geschied naar het bestaan van een adequate behandeling van de aandoening in het herkomstland zonder dewelke zij zal blootgesteld worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling. Zij wijst op de toepassing van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) dat een grondig onderzoek vergt bij het nemen van een verwijderingsmaatregel en wijst naar de gevolgen zo deze beslissing zal vernietigd worden.

2.2. Uit de feitenbeschrijving van de nota blijkt dat de verzoekende partij bij een vernietiging van de ongegrondverklaring van de ingediende aanvraag die zich steunt op artikel 9ter van de vreemdelingenwet, komt te vallen onder de ontvankelijkverklaring op 26 januari 2010 van de ingediende aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Ook in de beslissing van 11 januari 2013 wordt erop gewezen dat de aanvraag ontvankelijk is.

2.3. Op 12 februari 2014 wordt de beslissing die voormelde aanvraag ongegrond verklaart vernietigd bij arrest nr. 118 741.

2.4. In casu verwijst de verzoekende partij naar het beroep ingediend tegen het ongegrond verklaren van haar aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, naar een nieuwe aanvraag om verblijfs-machtiging om medische redenen en stelt zij dat dat zij lijdt aan een ernstige posttraumatische stress-stoornis en bij stopzetting van de behandeling dreigt te vervallen in een chronische en suïcidegevaarlijke depressie en dat bij terugkeer naar het herkomstland een verergering zal optreden. Zij benadrukt dat zij onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst. De actuele situatie van het land van herkomst en de gevolgen van een terugkeer op de pathologie van de verzoekende partij werden nooit onderzocht. Bij terugkeer zal zij een mensonterende behandeling ondergaan.

Zonder dat de Raad zich uitspreekt over het bestaan van een schending van artikel 3 EVRM blijkt dat geen onderzoek is verricht naar het bestaan van een risico op onmenselijke en vernederende behandeling in het herkomstland bij gebreke aan het bestaan van een adequate behandeling. Voorts komt de verzoekende partij door voormeld arrest opnieuw te vallen onder de ontvankelijkverklaring van haar ingediende aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting op de mogelijkheid van hetgeen voorafgaat geweest stelt de verwerende partij in dat geval geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing.

2.6. Het is dan ook passend de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen met het oog op een goede rechtsbedeling.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 januari 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN